

Digitaal engeltje

“Wie zie je eigenlijk bij mij?” Het is niet zo gek dat je in mijn beroep die vraag vaak gesteld krijgt. Het lukt gelukkig regelmatig om er een antwoord op te geven. Als medium is het mijn werk om dierbaren jou te laten weten dat ze bij je zijn. Of dat dan engelen zijn weet ik niet, maar het is wel fijn om te bedenken dat ze je beschermen. Mooie gedachte zo rond kerst en oud en nieuw, toch? Het is ook vaak de tijd waarin ik van mensen hoor dat ze niet weten wat ze moeten doen met de feestdagen. Of dat ze naderhand zeggen: “Blij dat die dagen weer voorbij zijn...” De eerlijkheid gebiedt mij om te zeggen dat ik het eten met familie en een dag met elkaar zijn erg gezellig vind, maar dat ik op 1 januari ook niet weet hoe snel ik alle kerstspullen weer naar zolder moet krijgen. Gewoon, om weer door te kunnen met de dingen van de dag... Zelf voel ik jammer genoeg meestal niet wie er bij me zijn. Wel weet ik wie ik nu in mijn leven mis, en dat zijn vaak de mensen die ik het kortst heb gekend. Mijn opa noemde ik altijd opa Engeltje omdat hij Engels heette van zijn familienaam. Ik weet nog goed dat opa heel ziek was, longkanker. Hij was zo zwak dat hij gedurende zijn laatste dagen voor de kachel lag te slapen. Ik kroop dan lekker tegen hem aan en sliep samen met hem. Ik heb me nooit veiliger en belangrijker gevoeld dan toen. Mijn engell! Van hem hoop ik wel eens iets te horen of te zien in mijn leven!

SLACHTOFFERS

In tijden dat het druk is vergeet je soms wie de mensen zijn die een rol in je leven hebben gespeeld. Omdat ze er niet meer zijn en de bezigheden en het werk van alledag je opslokken. In mijn praktijk geef ik boodschappen door. Soms komen er *spirits* door die men totaal niet had verwacht of nauwelijks heeft gekend. Zij geven de meest bijzondere inzichten om iemand kracht te geven in het leven. Voor mij is het prachtig om dierbaren weer ‘terug’ te brengen. Het zijn drukke dagen en voor veel mensen is het geen feest, dat realiseer ik me ten eerste. Ik hoef alleen maar te denken aan de mensen die alleen zijn met kerst. Ouderen, zwervers, nabestaanden van de vliegcrash met de MH17, ouders van studenten in Mexico en Ebola-slachtoffers. De slachtoffers zijn er lichamelijk niet bij, maar in energie en gedachten wel. En soms zullen ze zich even kenbaar maken...

SMARTPHONE

Opa Engeltje is bijna veertig jaar geleden overleden. Het gevoel dat hij me gaf, zoek ik regelmatig in mijn leven. Ook in deze nieuwe tijd waar alles snel en digitaal is. Pas nog zat ik op sociale media te lezen, gewoon lekker gedachteloos op mijn telefoon. Ineens kwam er het enige beeld dat ik nog heb van opa Engeltje pontificaal op mijn scherm! De wereld stond even stil, want de dag ervoor dacht ik aan hem en wenste ik dat hij me een teken zou geven dat hij bij me is en me helpt. Mijn tante had de foto geplaatst en schreef dat ze haar pap zo mist, elke dag nog. Daar was mijn opa! Gewoon op mijn *smartphone*, zo helder en zo mooi als ik hem heb gekend in die korte tijd dat dit mocht. Zomaar ineens in de drukte van alledag, voelde ik hoe bijzonder zijn persoon voor mij was. Zo op de digitale snelweg, op weg naar de feestdagen wanneer je met je geliefden samen wilt zijn, was mijn opa daar. Ja, energie is overal en altijd bij ons. Daar doet de moderne tijd niets aan af. ■